

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

Ὅς συνεργάται δεκτοὶ πάντες.
Συνδρομαὶ δεκταὶ
εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους,
προπληρωθέντα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐκάστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κτίσματα καὶ πρακτο-
ρεῖα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10.
Ἐξωτερικῶν πράγμα 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ὁδῷ Ὀμήρου, 13 παρὰ τῷ Ἀντικῷ ναῶ. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8. — Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Γνωστοποιήσεις πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως». — Τὰ δῶρα τῆς «Φύσεως» ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως. — Τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ὑπὸ Δ. Σ. — Ἐντυπώσεις ἀπροσδοκῆτου ἐκδρομῆς ἀνά τὴν Χαλκίδα Λαμίας καὶ Βόλον ὑπὸ Ροῦ. — Αἱ παράδοξοι περιπέτειαι ἐνδὸς Ῥώσου σοφοῦ (μετ' εἰκόνων) (μετάφρασις) ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Φθινόντων (ποίημα) ὑπὸ Σανθίπτης Καλοστύπης. — Γνώμας καὶ ἐπιφθεῖς ὑπὸ Εὐαγγελ. Κορωναίου. — Μουσικὸς Σύλλογος Ἀθηῶν ὁ «Ἑλικῶν». — Ἀλληλογραφία. Αἰνίγμα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἡμετέρους Συνδρομητὰς.

Εἶναι ὄρα

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν των τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην συντόμως, ἵνα τοῖς ἀνταποστελωμέναις ἀποδείξεις των μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου τοῦ λήγοντος ἤδη ἔτους. Οἱ μὴ ἐφοδιασμένοι ὑπὸ τοιούτων ἀποδείξεων θ' ἀποκλεισθῶσι τῶν κληρώσεων.

Ὅμοιως παρακαλοῦνται καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀνταποκριταί, ὅπως ταχέως ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὰς ἐκκαθαρίσεις τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν εὕρισκόμενων ἀποδείξεων, πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Τὴν προσεχῆ 1ην Ἰανουαρίου 1896 γενήσεται κατὰ τὰ εἰωθότα ἢ ἐκκύβευσις τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως» τοῦ θου ἡδὴ διανυμένου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς καὶ τελευταίου τῆς Α' περιόδου. Κατὰ ταύτην θὰ κληρωθῶσιν 70 ἀριθμοὶ καὶ θὰ κερδήσωσι τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα.

- 1ος. Ἐν μέγα λεξικὸν Ἑλληνικὸν τετράτομον τοῦ Σακελλαρίου.
- 2ος. Μίαν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.
- 3ος. Μίαν σφαῖραν τῆς γῆς.
- 4ος. Μίαν μεγάλην εἰκόνα τοῦ Παρθενῶνος.
- 5ος. Τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους, εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐκ γύψου.
- 6ος. Ἐν ἀρχαιολογικὸν λεξικὸν τοῦ Ραγκαβῆ.
- 7ος. Μίαν ὄραϊαν ἀρχαιολ. φωτογραφίαν.
- 8ος. Ἐν ὄραϊον βαρομετρον.
- 9ος. Ἐν κομψότατον θερμομετρον.
- 10ος. Ἐν ὄραϊον καὶ πολυτελεὲς μελανοδοχεῖον διὰ γραφεῖον.
- 11ος. Ἐν τηλεσκοπίον ἀποστάσεως.
- 12ος. Ἐν ἐξυπνιτήριον τῆς τραπέζης.
- 13ος. Ἐν λεύκωμα διὰ δεσποινίδας.

○ 14ος. Ἐνα κώδινα μετάλλινον γραφεῖον.
○ 15ος. Ἐν ἀντικείμενον κατὰ βούλησιν ἀξίας μέχρι δέκα δραχμῶν.

Οἱ πέντε κατόπιν ἀνά ἓνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Φύσεως» τοῦ θου ἔτους.

Οἱ πέντε κατόπιν ἀνά ἓν ἱστορικὸν βιβλίον χρυσόδετον.

Οἱ δέκα μετὰ ταῦτα ἀνά ἓν χρυσόδετον καὶ ὠραῖον μυθιστόρημα.

Οἱ δέκα ἐπόμενοι ἀνά ἓν ἡμερολόγιον τοῦ 1896.

Οἱ δέκα ἐπόμενοι ἀνά ἓνα ἡμεροδείκτιν.

Καὶ οἱ δεκαπέντε τελευταῖοι ἀνά μίαν μικρὰν ἐγχρωμὸν εἰκόνα.

Ὅσοι δὲ νέοι συνδρομηταὶ ἐγγραφῶσι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, θὰ λάβωσι καὶ οὗτοι μέρος εἰς τὰς κληρώσεις ταύτας.

Ἡ Διεύθυνσις

Teatro ducale. Τὸ ἐν Βενετίᾳ περιφημον δουκικὸν ἀνάκτορον μετὰ τοῦ πύργου αὐτοῦ

ΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΠΗ

Τῶν δύο βιβλίων Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, λέγεται κατὰ τὴν ἔκφρασιν ποιητῆς ὁ Ὀμηρος, ἀλλὰ τὸ νοούμενον ὑπάρχουσι διάφοροι γνώμαι. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον συνήθως ἀνεζητήθη, δὲν θὰ εἰδιστάζον καὶ ἐγὼ νὰ ἐπιχειρήσω ὁμοίαν ἐρευναν. Ὀντων δὲ τῶν Ὀμηρικῶν Ἐπῶν τοῦ καλλίστου καὶ σοφωτάτου ἔργου τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἐπὶ τῆς Γῆς τετελεσμένης, πρεπόντως οἱ ἀρχαῖοι ἐπέγραψαν.

Εἰ θεὸς ἐστὶν Ὀμηρος ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.

Εἰ δ' αὐ μὴ θεὸς ἐστὶ νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Μελετᾷ τις καὶ βλέπει, ὅτι εἶνε μέγα τι, καὶ ἀκουσίως ὑποθέτει ἐνίοτε, ὅτι εἶνε ὑπεράνθρωπὸν τι, ὄχι πλέον θνητοῦ ἔργου. Τῷ ὄντι ὄχι τυχαίως ἀλλὰ δικαίως ἔμεινεν ἀγνωστος ἢ γένεσις των ἄλλο δὲν εἶδύνατο νὰ γείνη ἰσάξιον τοῦ μεγαλείου αὐτῶν, εἰμὴ ἐκεῖνο καὶ αἰωνίως περὶ αὐτῶν δόγ-

ματα και αιώσεις. Αναγινώσκει τις την 'Ιλιάδα και δεν...

'Ως δ' οτε πορφύρα πέλαγος μέγα κύματα κωφῶ, δασύμενον...

'Η 'Οδύσσεια θέλει δια του κάλλους της ποιήσεως και...

'Επιστεύεται απ' αρχαιοτάτων ποιητής ο 'Ομηρος, άντε...

'Η υπόθεσις ότι ήδοντο εκ παραδόσεως παρα τῶ λαῶ τὰ...

Χερμάδιον λάβει χειρὶ ὁ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν...

Δεν έχει δὲ λόγον ἡ ἄλλη, ότι τὰ 'Επη εἰν' ἀπλῆ σύρ...

Τὰ πάντα και κατά πάντα λόγον εὐχαιοῦσι πλὴν μικρῶν...

Πρώτιστον ἡ κατά τὰς παραβολὰς και εἰκόνας σύγκρι...

εἶνε τὰ μάλιστα πολυάριθμα, ἐν δὲ τῇ 'Οδύσσειᾳ πολὺ...

Μετὰ τοῦτο και αἱ περί τούς θεούς διαφοραὶ δὲν δικαιο...

Κατὰ τὰυτα δεικνύει ἡ ποιήσις μετὰ χαρίτων και τὴν...

'Η και κυανέην ἐπ' ὄφρσι νεῦσε Κρονίων, κνβρόσαι δ' ἄρα...

'Επιμένει δὲ ἡ 'Ιλ. να διηγήται τὰς συμφορὰς και τα...

Δοιαὶ γάρ τε πόλις ἀμνησῶν εἰσὶν ὄνειρων, αἱ μὲν γάρ...

'Η 'Ιλ. δὲ μόνον τὸν Οὐδλον ὄνειρον έχει. 'Επειτα ἡ 'Α...

('Επεται τὸ τέλος)

A. Σ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΥ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ ΔΑΜΙΑΝ ΚΑΙ ΒΟΛΟΝ

(Συνέχεια, ἴδὲ προηγ. φύλλον)

'Αφού παρεμείναμεν ὀλίγον ἐνταῦθα, ἐξήλθομεν τῇ συνοδείᾳ...

'Ο Βόλος πάλαι Παγασαίος, ὡς γνωστόν, εἶνε ἐκτισμένος ἐν τῷ...

'Ο λιμὴν τοῦ Βόλου, ὀβτινος νῦν κατασκευάζεται ὁ βραχίον...

Αἱ σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαὶ ὡς εἰκόσ ἐξημέρωσαν, ἀνεπτύ...

Τὸ δὲ φωταεῖριον ἤρξατο και αὐτὸ λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 14...

Καὶ πολλὰ ἄλλα ἔργα διατελοῦσιν ἐν ἐνεργείᾳ και κυρο...

Πρὸς τὸ ἐσπέρας μετέβημεν εἰς τὸ καφενεῖον Γιανοπούλου...

Πρὸς τὸ ἐσπέρας μετέβημεν εἰς τὴν τουρκικὴν συνοικίαν...

μᾶς παρετήρουν, ὡσεὶ να μὴ τοὺς ἐβλαπτε τοῦτο 'Εξελάβομεν...

'Ελθσμένησα να προσέπω, ότι τῇ ἐπιμόνῳ ἐπιθυμίᾳ και αἰ...

— Αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι οἱ Τούρκοι, μᾶς λέγει αἰφνης, και...

— 'Α! αὐτὸς εἶναι ὁ Χόντζας, ὁ ἱερεὺς των δηλαδῆ.

— 'Ανθρωποι, παιδί μου, εἶναι ὅπως και ἡμεῖς και ὁ ἴδιος...

— Τρώγουν ὅπως και ἡμεῖς και ἔχουν και αὐτοὶ ἐκκλησία;

Καὶ ὁ Τάκης ἐπέστρεφεν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς Τουρκικῆς...

Τὸ ἐσπέρας μετέβημεν μετὰ τοῦ κ. Χατζηγεωργίου και τοῦ...

Εἰξέψυρε διατί; Διότι εἰς τὰς ἐπαρχίας συνήθως μεταβαίνουσιν...

Τὴν ἐπαύριον περί τὴν 9 μετέβην παρα τῶ κ. Ν. Νικολαΐδη...

Εἶδον αὐτὸν ἀναμεινόντᾳ με ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ παλαιοῦ αὐ...

Διευθύνει περί τούς 250 μαθητὰς και εἰκοσιπεντάδα καθη...

Μόλις εἰσῆλθον ἐρρόφησεν ἀπὸ εὐχαρίστησιν μίαν καλὴν δό...

'Επεθύμει να με ἴδῃ και ἐπεθύμουν να τὸν γνωρίσω.

— Πολὸ καλά, κύριε Νικολαΐδη, χαίρω και εὐχαριστῶ...

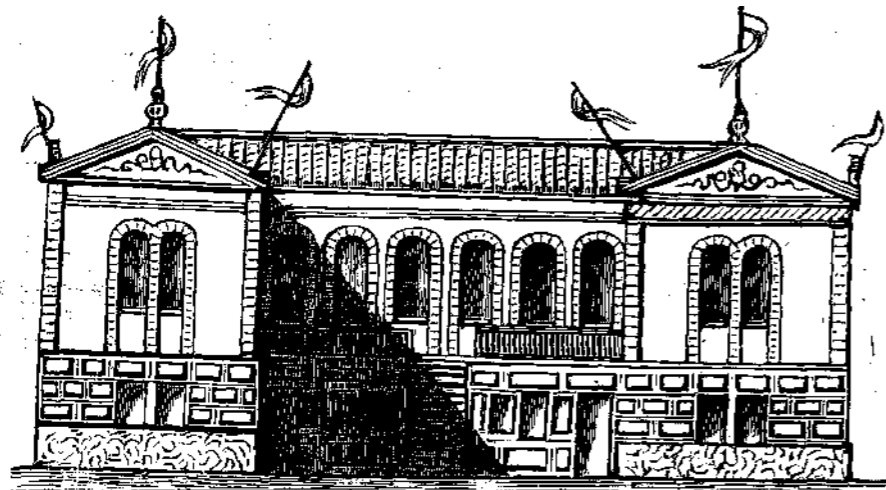
— Εἶσθε στίβαρος, φαίνεσθε ῥωμαλέος. 'Ισως ἡ διατα και...

— 'Αφῆκε τὴν γραφίδα και ροφήσας ἑτέραν δόσιν ναργιλέ, μοῖ...

— Τί να σοῦ εἶπω, φίλε μου, μὴ τὰ ρωτᾷς, ἀπήνησε μετ'...

— Εὐχαριστήσεως, ἔχω αὐτὰ τὰ δύο προσόντα ἄλλα και ἡ ἔργασια...

— Σας έσωσε . . .
 — Δεν παραποιούμαι, αλλά θέλω να είπω ή απογοήτευσί εκ των πικριών. Έργάζομαι πάντοτε όπως με βλέπετε αυτήν την στιγμή από 40 ετών αδιάκοπως και μου φαίνεται ότι εγγή- ρασα πλέον.
 — Δεν γηράσκει ή εργασία των ανθρώπων, άλλ' ή απογοή- τευσι, αι πικρία, τα βάσανα και . . .
 — Και τίς δεν έχει πικρία και βάσανα! Πιστεύετε ότι δεν ικανοποιούμαι και ότι τεσσαρακονταετής εργασία τοιαύτη μόλις μου αποφέρει μισθόν σχολάρχου και ούδεν πλέον :

Τό εν Βόλω ιδιόκτητον Έκπαιδευτήριον του κ. Ν. Νικολαΐδου

— Τί λέγετε ; τότε προς τί τόσο κόποι και τοιούτον λαμ- πρὸν εκπαιδευτήριον ;
 — Ίδού.
 Και εξαγωγῶν τὰ βιβλία του μοι έδειξε τὰ κέρδη τοιαύτης διαρκούς επίσκου και πολυετούς εξαγωγῆς ανερχόμενα ακριβῶς ὡς είπεν, εἰς τὸν στρογγύλον μισθὸν τοῦ σχολάρχου. Έλυτή- θην και τὸν παρετήρουν μετὰ προσοχῆς. Ήτον ὁμως ἠθικῶς εὐ- χαριστήμενος.
 — Και ποῦ είναι τὸ νέον ιδιόκτητον εκπαιδευτήριόν σας ;
 — Δυναμέθα να τὸ επισκεφθῶμεν ; ἤρώτησα τότε.
 — Μάλιστα, αλλά να πῶμεν πρώτον ένα οὔζον.
 Έπίομεν δύο πρὸς δόξαν τῆς διδασκαλίας και παιδαγωγῆς τοῦ Έλληνοσ ἀνθρώπου, διότι παντοῦ σχεδὸν ἡ αὐτὴ ικανοποι- ησις ὑπάρχει και ἐν τῷ μεταξύ ἰθασάνιζα τὸν νοῦν μου ὅπως τὸν παρηγορήσω.
 — Μὰ ἀπὸ πάντων λέγετε, ἤκουσα, τῷ λέγω, ὅτι ὑπῆρξατε ὁ παιδαγωγὸς ὅλης τῆς ἐνταῦθα κοινωνίας.
 — Εἶνε ἀληθές, μοι ἀπαντᾷ, και εἰς Ἀθήνας και εἰς τὸ ἐξω- τερικὸν θ' ἀπαντήσητε πλείστους μαθητὰς μου ἤδη ἐπιστήμο- νας και ἐμπόρους και βιομηχανοῦς κτλ.
 — Οἱ ὅποιοι ὄντως σᾶς ὀρεΐλουσι πολλά, κ. Νικολαΐδη.
 — Έάν μοι ἔδιδον πάντας οἱ μαθηταὶ μου ἀπὸ μίαν δραχμὴν θὰ ἐσχημάτιζον κεφάλαιον 100,000 δραχμῶν.
 — Ἀντὶ τούτου ἐκδώσατε ἐν ἔργον, τὸ ὅποϊον να λάβουν ἑλα οὔτοι και θὰ ἔχητε οὔτω και τὴν ὑλικὴν ικανοποίησιν τῆς κόπων σας.
 — Δεν είναι ἄσχημος ἰδέα.
 Μετὰ τούτου ἐξήλθομεν και δηλόημεν τῆς ιδιοκτήτου οἰκίας του ὅπου ἐστάθημεν, ὅπως λάβωμεν ἑτέραν δόσιν ἐκλεκτοῦ ὡς ἔλεγεν οὔζου και ἐξαΐσιων τοῦ Πηλίου ἐλαίων και εἶτα με- τέθημεν εἰς τὸ ὀλίγον ἀπωτέρω ἐναντι τῆς πλατείας Ἀνεξαρ- τησιᾶς κείμενον καινουργῆς εκπαιδευτήριόν του.
 Κεῖται ἐντὸς ἀπεράντου ἐκ 5,000πῆχων και πλεονοικοπέδου, φέρει σχῆμα κεφαλαίου Π και εἶνε ἐκτισμένον δι' ἀσβεστολίθου και πλίνθων κατὰ ἐγκεκριμένον σχέδιον τοῦ Ὑπουργείου και τοῦσ

περὶ ὑγιεινῆς νεωτέρους κανονισμοῦσ τοῦ γερμανοῦ Πετκότερ ἐφαρμοσθέν ὑπὸ τοῦ καλλίστου νέου και εὐπαιδευτοῦ ἀρχιτέ- κτονος Ἰωάννου Γιανουλοπούλου. Έχει δὲ πρόσφιν μήκους εἴκοσι και ἐπτὰ μέτρων ἐπὶ τοσούτου πλάτους. Και ὕψος ἀνά- λογον δέκα περίπου μέτρων.
 Έστην και μετὰ προσοχῆς παρετήρουν τὴν οἰκοδομήν.
 — Εἶσθε πολὺ ἀξιεπίαινος κ. Νικολαΐδη, τῷ λέγω τότε, δι- ὅτι εἶσθε ὁ πρῶτος ἐν Ἑλλάδι, ὅστις ἐπεχειρήσατε τοιοῦτόν τι και θὰ γίνητε ὁ ὑπογραμμὸς τῶν συναδέλφων σας. Ἀλλά και αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ὀρεΐλει να μὴ παρίδῃ τούτο. Ἀμφιβάλλω

ἂν ὑπάρχη τελειότερον εκπαιδευτήριον ἐν Ἑλλάδι. Τούλαχι- στον ἐγὼ, οὐδαμοῦ ἐτι εἶδον τοιούτον. Πῶς τὸ καταρθώσατες
 — Μὴ ρωτᾷτε. Έθυσίασα πολλὰ προσωπικὰ μου και ξένα κεφάλαια διὰ τὴν εκπαίδευσιν τῶν συμπολιτῶν μου.
 — Εὔγε, εὔγε, ἐπανειλημμένως είπον. Μεθ' ὁ ἀνήλθομεν δι' ἐξωτερικῆς κλίμακος και ἐπεσκεψθῆμεν τὰ ἀνωθι διαμερί- σματα και εἶτα τὰ κάτωθι.
 Αἰθουσαι εὐρύχωροι, εὐάεροι, εὐήλιοι, καλῶς διεσκευασμένοι, σχετικῶς ταῖς τάξεσι, με πίνακας, χάρτας, ἔδρας, εἰκόνας, ἐρ- γαστῆρα φυσικῆς κτλ. δωμάτια εἰδικὰ διὰ γραφεῖα και τοὺς κα- θηγητὰς και ὁ, τι σχετικὸν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν καλὴν και ἀμμε- κτον λειτουργίαν ἐνὸς εἰδικοῦ τοιοῦτου εκπαιδευτηρίου, ἀπῆρ- τιχὸν τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς σχολῆς, ἧς ἐργατῆς και ἰδιο- κτήτης εἶνε ὁ φίλος ἡμῶν κ. Ν. Νικολαΐδης.
 Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην μὰς ὠδήγησεν ὁ κ. Νικολαΐδης, ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὸν φίλον του κ. Λ. Μπενᾶν και τὸ κατά- στημά του, ὅπερ φημίζεται διὰ τὴν ἐξαιρετόν κατασκευὴν τοῦ εὐεθύτου αὐτοῦ οὔζου.
 Ὁ κ. Μπενᾶς εἶνε ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, πάντοτε ἀστειυ- ὀμενος και πρακτικὸς εἰς τὸ ἔπακρον. Έχει δὲ λαμπρὸν οἰονπνευ- ματοποιεῖον και σχέσεις πολλὰς αἰτινες τὸν καθιστῶσι συμπαθη- τικόν. Πρῶτος μὰς προσήνεγκε τὴν πρώτην δόσιν και ὁ κ. Νικολαΐδης τὴν δευτέραν. Εἶτα με συνέστησαν εἰς τοὺς παρευ- αθέντας ἐκεῖ κυρίου Ρῆγον Μ. Ρῆγον, ἀξιόλογον κύριον και Ἰωάννην Νικολέτον ἔμπορον και πράκτορα διαφόρων ἐται- ριῶν δραστήριον και ἐνεργητικώτατον και ἐπαδόθημεν εἰς τὴν ἀλληλοπροσφορὰν και διαρκῆ δοκιμὴν τοῦ περιφήμου οὔζου τοῦ οἰονπνευματοποιεῖου τοῦ κ. Μπενᾶ. Ὡς συνήθως εἶτα ἡ ὀμιλία μὰς ἐστράφη εἰς διάφορα ἀντικείμενα και μόνον τὸ προ- κευρωμένον τῆς ὄρας μὰς ἔκαμα να χωρισθῶμεν δεχθέντες και πρότασιν τοῦ κ. Νικολαΐδου, ὅπως τὸ ἐσπέρας συμφάγωμεν εἰς ὄραν ἐξοικικὴν θέσιν Μπαχσιῆδες τοῦ Ἄνω Βόλου παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Πηλίου.
 (Έπεται συνέχεια)

ΡΟΥΣ

29 C. FAURE ET H. DE GRAFFIGNY 29

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετὰ 300 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.

Κατὰ μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

(Συνέχεια, ἰδὲ προηγουμ. φύλλον).

— Αἱ, και ἂν ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς σελήνης δὴν εἶνε ἀνα- πνεύσιμος, με τούτο ;
 — Τότε ὁ ἀήρ τοῦ βλήματός μας θὰ ἐξέλθῃ και ἡμεῖς θὰ ἐκπνεύσωμεν ἐξ ἀσφυκτίας.
 Ὁ Βερίγγιν μόλις ἤκουσε τούτο ἠγέρθη ὅπως ἀπελπίς και συλλαμβάνων τὸν Σάρπ ἀπὸ τοῦ λαίμου·
 — Εἶσαι εἰς ἀθλιος, τῷ λέγει, μοι εἶχες εἶπει ὅτι θὰ ἠδυνά- μεθα να ζήσωμεν ἐπὶ τῆς σελήνης και τώρα προτιμᾷς να πνιγῶμεν ἰδῶ μέσα ;
 Ὁ Σάρπ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας μόλις κατορθώσας να διαφύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν του Ἰσπευσε και ἐκλείσθη εἰς τὸ ἀνω διαμέρισμα, ὅπου ἐσκέπτετο τί να πράξῃ.
 Μόλις ὀλίγον ἡμερῶν τροφὴν εἶχον, ὅπως διαβίωσωσιν ἐκεῖ. Τὴν ἱπαύριον ὁ Βερίγγιν ἀνέκραξε πρὸς τὸν Σάρπ·
 — Ἴσως ὁ Ὅσιπῶφ μὰς σώσῃ πάλιν.
 — Ἀδύνατον, ἀπεκρίθη ὁ σοφός, διότι ὁ Ὅσιπῶφ ταξεί- δεύει ἀκόμη εἰς τὸ ἄπειρον, εἶτα προτιμᾷ τὸν θάνατον ἢ τὴν σωτηρίαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
 — Εἰγὼ ὁμως ἐπροτίμων τὴν σωτηρίαν.
 — Και δὴν σκέπτεσαι τὴν μῆνιν τοῦ Ἰωάνθαν Φαρενχάϊτ, τί θα μὰς κάμῃ ἂν πίσωμεν εἰς χεῖράς του ;
 Ὁ Βερίγγιν ἐφρικίασε τότε και ἔκτοτε ὁ θάνατος ἴστατο ἀπειλητικώτερος ἀνωθι αὐτῶν. Τὸ δὲ μῖσος μεταξύ των ἠ- ξάνετο διότι αι τροφαὶ των ἠλαττοῦντο και αι τρομωτέραι ἰδέαι ἤρχοντο εἰς τὸν νοῦν των σκεπτομένων τίνι τροφῇ τα- χύτερον ὁ εἰς ν' ἀπαλλαγῆ τοῦ ἑτέρου.
 Πλὴν παρ' ἐλπίδα αι τροφαὶ των ἠλαττώθησαν ταχύτε- ρον τοῦ δέοντος και ὁ ἀποθηκευμένος ἀήρ των μετ' ὀλίγον ἐξέλιπεν.

Ὁ Βερίγγιν και ὁ Σάρπ πίνοντες τὴν τελευταίαν δόσιν.

Ὁ Βερίγγιν τότε ἤρξατο να αισθάνηται πόνους εἰς τὸν στόμαχον και λαθὼν τὴν μόνην ὑπολειπομένην φιάλην ἐκ κονιάκ, ἣν ἐπιτηδείως εἶχε κρύψῃ ἐκάθισε παρὰ τῇ τράπεζῃ και ἔπινε τὴν τελευταίαν δόσιν τῆς ζωῆς του.
 Ὁ Σάρπ μετὰ τινὰς ὄρας κατῆλθε και ἠπλησίασε τὸν σύντροφόν του. Οὗτος δὲ φοβηθεὶς μήπως τῷ ἀφαίρησῃ τὸ μόνον μέσον τῆς παρατάσεως τῆς ζωῆς του ὕψωσε τὴν φιά- λην και ἐρρόφησεν ἅπαν τὸ ὑπολοιπόμενον ὑγρὸν.

Ὁ Σάρπ τότε ἐξήγαγε τοῦ θυλακίου του φαλιδίον περιέ- χον πράσινον ποτὸν και ἔπιεν ὀλίγον.
 Ἦτο ὑγρὰ τις οὐσία χρησιμεύουσα πρὸς ἀνάληψιν δυνά- μεις και συντήρησιν τῆς ζωῆς.
 Μετ' ὀλίγον ἀμφότεροι διετέλουν ἄφωνοι και ἀκίνητοι εἰς δύο γωνίας τοῦ διαμερίσματος ἐπιβλέποντες ἀλλήλους.
 Ἦδη τὸ ψῦχος ἤρχισε να καταλαμβάνῃ τὰ μέλη των και ὁ Σάρπ διελογίσθη να φωνεύσῃ τὸν σύντροφόν του, ὅπως κο- ρέσῃ τὴν πείναν του.

Ἡ Σελήνη διαλογιζομένη τὸν Σάρπ.

— Ἴδού! τετέλειται! ἔχω τὸ θάρρος να θέσω τέμα εἰς τὴν ζωὴν μου, ἀνέκραξε τότε ὁ Βερίγγιν, και ἐστράφη πρὸς τὴν ἄλλην πλευράν.
 Ὁ Σάρπ ἐφρικίασεν, ἔστη ἐπὶ πολὺ ἄφωνος και εἶπε καθ' ἑαυτόν·
 Ἴσως δὴν λάβω ἀνάγκην να ἐκτελέσω τὸ σχέδιόν μου.
 Μετὰ ἡμίσειαν ὄραν ὅπως καταβλημένος και σχεδὸν συ- ρόμενος και ἀκουμῶν εἰς τὰς πλευράς τοῦ βλήματος ἠπλη- σίασε τὸν Βερίγγιν.
 Ἦτο νεκρός, ὀλίγον δὲ αἷμα εἶχε ρεῦσει ἐκ τοῦ λαίμου του.
 — Καλεῖτερον εἶπεν ὁ Σάρπ, και καθίσας εἶτα παρὰ τὴν τράπεζαν ἐσκέπτετο τὴν τύχην του.
 Ἀπονάρκωσις τὸν κατέλαβε. Μετὰ πέντε ὄρας συνελθὼν ἠθάνετο πόνους εἰς τὸν στόμαχον. Ἦτον ἡ ἑλλειψις στερεᾶς τροφῆς.
 Τί να κάμῃ. Εἶχε τὸ πτώμα τοῦ συντρόφου του πρὸ αὐτοῦ ἠπλησίασεν, ἀλλ' ἡ φρίκη τὸν ἔκαμε να ὀπισθοχω- ρήσῃ.
 Ἡ πείνα τὸν Ἰσπενοχώρει και ἡ ἀηδία τὸν ἰθασάνιζε.
 Τέλος ἐπαλθούσης τῆς θηριωδίας ἡ κεφαλή του ἐκλινε ἀ- ναισθητῶς και οἱ ὀδόντες του ἔχθησαν εἰς τὰς σάρκας τοῦ συντρόφου του. Έφαγε μέχρι ὅτου ἡ ὀσμή των ἀπειμάρκων ἐκείθεν. Συνελθὼν δ' εἰς ἑαυτόν ὀλίγον ἐκλαυσε πικρῶς.
 Εἶτα ἐκοιμήθη. Εἶτα και πάλιν ἡ πείνα τὸν ἀφύπνισε και πάλιν ἡ ἀνάγκη τὸν ἔκαμε να φάγῃ και τέλος ὁ κόρος τῆς ἀπελπίσιᾶς ἐκ τῆς ἀποφορᾶς των παρῶτρυνε να τυλιχθῆ ἐντὸς τοῦ μανδύου του και ν' ἀναμείνῃ τὸν θάνατον.
 Ὅτε ὁ Ἰωάνθαν Φαρενχάϊτ εἶχεν εἰσελθεῖ ἐντὸς τοῦ βλή- ματος τοῦ Σάρπ, οὗτος πρὸ ὀλίγων ὄρων εἶχε κλείσει τοὺς ὀφθαλμοῦς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. Ἐκλείψις τοῦ Ἡλίου.

Μολονότι ὁ Φρικουλέ ἠθάνετο μεγάλην ἀπέχθειαν πρὸς τὸν πρῶν ἰσθιον γραμματεῖα τῆς Ἀκαδημίας των ἐπιστη- μῶν, εἶχε γονυπετησῆ πρὸ αὐτοῦ και ἔξετάσας τὸν σφυγμόν του ἱπανειλημμένως.
 — Δεν ἀπέθανεν εἰσέτι, εἶπεν. . . ζῆ... ζῆ... ἀκόμη.

Ο δὲ Ἀμερικανὸς απεύδων πρὸς αὐτόν
— Σώσατέ τον, εἶπε καὶ σὰς χαρίζω τὴν μιστὴν περιουσίαν μου.

Ο νέος μηχανικὸς τὸν παρετήρησε μετὰ προσοχῆς.
— Πῶς; τῷ λέγει. σὲς ἠμελεῖτε οὕτως, σὲς κ. Ἰωνάθαν; ὅστις ἠθέλητε νὰ τὸν πνίξητε πρὸ ὀλίγου, ἐὰν τὸν εὐρίσκετε ζωντανόν;

— Ναί, θέλω νὰ τὸν ἐκδικηθῶ ζῶντα, εἶπεν, αὐτὸ τὸ σῶμα μου ἀνήκει.

Ο δὲ Ὀσιπῶφ μεσολαβῶν
— Συγγνώμη, Κύριοι, προσέθηκεν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ἔχθρὸς μου πρὶν ἢ γίνη ἡμέτερος. Ἐχῶ τὰ πρωτεῖα.

Ὁ Φαρενχάιτ ὑπεχώρησε πρὸ τῆς ἐπιβλητικότητος ταύτης τοῦ Ὀσιπῶφ.

Τῇ διαταγῇ τοῦ γέροντος τὸ σῶμα τοῦ Σάρπ μετεκομίσθη ἐν τῷ ἐναερίῳ σκάφει τῶν σεληνητῶν, ὅπου τῷ παρεσχέθησαν πᾶσαι αἱ δυναταὶ βοήθειαι. Ἐνθὲ δὲ ἠτοιμάζοντο ν' ἀναχωρησῶσι, παρετηρήθη ὅτι ὁ ὁδηγὸς τῶν εἶχεν ὄψιν ακυθρωπῆν.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν ὁ Φρικουλέ.
— Φοβοῦμαι κακὸν καιρὸν, ἀπεκρίθη λακωνικῶς ὁ σεληνητής.

— Κακὸν καιρὸν! ἐπανελάβον πάντες μετ' ἀπορίας.

Ὡς σὰς εἶπον καὶ ἡδὴ παρετηρήσατε, εἶπε ὁ Τελλιγγᾶ, τὸ μέρος τοῦτο τῆς σελήνης; εἶναι τὸ μᾶλλον ἀκατοικητόν, ἢ δ' αἰτία τοῦτου εἶνε τὰ ἀπερίοριστα καὶ πυκνότατα δάση του, ἅτινα ἐλλοοῦσιν ἐν τοῖς φυλλώμασιν αὐτῶν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ὑγρασίαν. Ὡστε οὐχὶ σπανίως σχηματίζονται νέφη ἐνταῦθα, ἅτινα παράγουσι καταιγίδας, ὕδατα καὶ σφοδρὸς ἀνέμους, οἵτινες διὰ μέσου τῶν κλιτύων τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ὀρέων συμπαρασύρουσι πᾶν τὸ προστυχόν, καὶ δὲν βλέπετε τότε ἐν τῷ κενῷ ἢ σωρείας ἀναμιχθῆ λίθων, φύλλων, κλάδων, βροχῆς, ἀνέμου καὶ καπνοῦ φερομένων μετὰ σφοδρᾶς δυνάμεως τῆδε κακείσε.

— Καὶ εἶνε ἐπικίνδυνον τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Γοντράν.
— Πολὺ μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Τελλιγγᾶ.
— Καὶ προμηνύεται τοιοῦτόν τι ἤδη;

— Μάλιστα, λίαν ἔγγυς καὶ πρέπει ἀμέσως νὰ φύγωμεν. Μόλις εἶπε ταῦτα καὶ ἐν τῷ ἄμα ὁ Γοντράν ἔλαβε τὴν Σελήνην ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ ἐτοποθετήθησεν εἰς ἀσφαλὲς μέρος τοῦ ἀεροστάτου.

Πάντες ἐπραξαν τὸ αὐτό.

— Καὶ ποῦ θὰ διευθυνθῶμεν; ἠρώτησε τότε ὁ Ὀσιπῶφ.
— Θὰ διέλθωμεν τὰ ὄρη ταῦτα καὶ θὰ ἀκολουθήσωμεν πάντοτε τὸν ἥλιον, ἀπεκρίθη ὁ σεληνητής, διότι ἀλλοίμονον ἂν πέσωμεν εἰς τὸ σκότος.

Καὶ ἀμέσως προεχώρησαν.

Μετ' ὀλίγον, ὅτε πλέον εἶχον φθάσει εἰς ἰκανὸν ὕψος, νέφη πολλὰ ἐφάνησαν κάτω αὐτῶν, τὸ σκότος διεδέχθη τὸ ἔδαφος τῆς σελήνης καὶ φοβερὸς θόρυβος διαρκῆς ἠκούετο ἐκεῖθεν.

— Νομίζω, ὅτι τοιαύτη καταιγὶς οὐδέποτε ἐσημειώθη ἐν τῇ γῆ, εἶπεν ὁ Γοντράν.

— Εἶναι κατακλυσμὸς, εἶπε ὁ Φαρενχάιτ, περιωρισμένος ἐν τινὶ γωνίᾳ.

Εἶχον ἤδη ἐγκαταλείψει τὰ περὶχωρα τῆς θαλάσσης τῆς «Ἡρεμίας», τὸ Tumulus τοῦ Linné εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τοῦ ὄριζοντος καὶ ἀπὸ διήλθον ἀπὸ τοῦ κρατήρος Βένσελ οἱ ἡμέτεροι ταξιδιώται εὐρέθησαν πρὸ τῶν ὀρέων Πλινίου καὶ Μενελάου.

Ὁ ἥλιος κατὰ τὴν ὄραν ταύτην εὐρίσκετο εἰς τὸ ζενιθ καὶ διερχεν ἐπὶ τοῦ σεληνιακοῦ ἔδαφους χεῖμαρρον καυστικοῦ φωτός.

Πλὴν αἴφνης ἡ λάμψις αὐτοῦ ἐφάνη ὡχρῶσα.

— Τί; τὸσον ταχέως ἐνύκτωσεν; ἠρώτησεν ὁ Φαρενχάιτ, ἀδύνατον. Τί συμβαίνει;

Ὁ Γοντράν καὶ ἡ Σελήνη διακόψαντες τὴν ὀμιλίαν τῶν

ἐστράφησαν πρὸς τὸν Ὀσιπῶφ διατελοῦντα ὄλον ἐν ἀκέφσειν.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν ἐκπληκτος, πόθεν τὸ σκότος τοῦτο;

Ὅπισθεν τῶν ἠκούσθη ὁ Φρικουλέ γελῶν.

— Διατί γέλας; τῷ λέγει τότε ὁ γέρον πλῆρης θυμοῦ.

Δύνασαι νὰ μάς δώσης ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου;

— Μάλιστα, εἶνε ἐκλείψις, ἀπεκρίθη ὁ Φρικουλέ.

— Ἐκλείψις! ἐπανελάβεν ὁ γέρον μετ' ἀπορίας.

— Μάλιστα ἐκλείψις τοῦ ἡλίου διὰ τῆς γῆς, ἦτις διερχομένη διὰ τοῦ ἡλίου τὸν καλύπτει, ὡς βλέπετε εἶνε ἀπλούστατον πρᾶγμα.

— Καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ; ἠρώτησεν ὁ Φαρενχάιτ.

— Οὐχὶ περισσώτερον τῶν δύο ὥρων, διότι ἡ ἐκλείψις εἶνε ὀλική.

Καὶ πάντες ἐθαύμαζον τὸ ὠραῖον φαινόμενον.

Ἢδη τὸ σκότος τοὺς εἶχε καταλάβει καὶ παχεῖα ὀμίχλη περιέβαλε τὸ ἀεροστάτον. Οἱ ἐν αὐτῷ προέβαιναν ὅπως σταθῶσιν, ἀλλ' ὁ σεληνητής ἀπεφάνθη ὅτι ἤθελεν εἶσθαι λίαν ἐπικίνδυνον νὰ κατέλθωσιν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.

Αἴφνης φοβερὸς κρότος ἠκούσθη κάτω αὐτῶν, τὸ δὲ ἀεροστάτον ἐτινάχθη, μετὰ δυνάμεως.

— Εἶνε σεισμὸς; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ Φαρενχάιτ.

Ἄντι ἀπαντήσεως πάντες ἐκρατήθησαν ἀπὸ τῶν σχοινίων τοῦ ἀεροστάτου, ὅπως ἀποφύγωσι νέον κλονισμόν.

Ἐπὶ δύο ὥρας τὸ ἀεροστάτον ἵπτατο ἐν τῷ ἀερί ἄνευ ὀριστικῆς διευθύνσεως καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀνατιναγμῶν, θορύβων καὶ δονήσεων.

Μετὰ τοῦτο λάμψις ζωηρὰ ἐφάνη ὀπισθεν τῆς γήινης σφαίρας καὶ ἅπας ὁ περίξ χῶρος ἐφωτίσθη λαμπρῶς μετὰ τοῦτο ἡ ἐκλείψις παρήλθε.

— Ποῦ εὐρισκόμεθα; ἠρώτησε τότε ὁ Ὀσιπῶφ τὸν σεληνητήν.

— Νομίζω, ἀπάντησεν αὐτός, ὅτι εὐρισκόμεθα πρὸς δυσμὰς τῆς θαλάσσης τῆς Ἀφρονίας καὶ ὅτι βαίνομεν παραπλεύρως τῆς θαλάσσης τῆς Κρίσεως. Μετὰ 24 ὥρας θὰ διέλθωμεν τὸν Ἰσημερινόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ὅπου ὁ Φαιδῶρ Σάρπ ἐπιβάλλεται τοῖς ἐταίροις του.

Ἦτο ἤδη νύξ, ὅτε τὸ ἐναερίον σκάφος ἀφίκετο μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ περιπλανήσεως εἰς τὸ Μαουλιδέκ, πρωτεύουσαν τῆς σελήνης, ἐνθα ἐμελλε νὰ συνέλθῃ τὸ συνέδριον τῶν σεληνητῶν ἀστρονόμων καὶ σοφῶν.

Κατάλληλος αἰθουσα διετέθη διὰ τοὺς ἡμετέρους ταξιδιώτας μετ' ὄλων τῶν ἀπαιτούμενων περιποιήσεων καὶ εὐκολιῶν. Ἐν τούτοις ὁ κ. Ὀσιπῶφ, εἶχε δηλώσει, ὅτι ἐμελλον ν' ἀπέλθωσι λίαν προσεχῶς, ὅπως ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐνοικῆς θέσεως τῆς Ἀφροδίτης ἀστρονομικῶς πρὸς τὴν Σελήνην.

— Αἰ, ἀγαπητέ μοι κ. Ὀσιπῶφ, τῷ λέγει τότε ὁ Φρικουλέ ἀστενεύμενος, θέλετε τὸσον ἀνυπομόνως νὰ ταξιδεύετε χωρὶς νὰ λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν, ὅτι δύνασθε νὰ συναντήσητε καὶ σφαίρας ὅπου ἡ νύξ δύναται νὰ ἦνε αἰώνιος καὶ ὅπου οἱ κατοικοὶ χρειάζονται ἴσως αἰῶνας πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι τι ἡ κάμωσι τὴν ἐλαχίστην κίνησιν.

— Βεβαίως, εἶπε τότε σοβαρῶς ὁ Φλαμμερμόν, ὑπάρχουσι τὸσοι κόσμοι ἐν τῷ κενῷ ὅπου δυνατόν τὰ πάντα ἐν αὐτοῖς νὰ ὦσι νεκρὰ καὶ ὅπου δυνατόν τὰ πάντα νὰ κινῶνται.

Ὁ Ὀσιπῶφ δὲν ἀπάντησε ποσὸς εἰς ταῦτα.

— Καὶ ποτε σκοπεύετε ν' ἀναχωρήσωμεν κ. Ὀσιπῶφ; ἠρώτησε τότε ὁ Φρικουλέ. Δὲν νομίζετε καλὸν νὰ φύγωμεν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ συνεδρίου; οὕτως οἱ σεληνηταὶ θὰ δώσωσιν περισσώτερον σημασίαν εἰς ἡμᾶς.

Ὁ σοφὸς γέρον εἶδωκε τὴν συγκυτάθειν του διὰ καταφατικῆς κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Τότε, προσέθηκεν ὁ Γοντράν, νὰ προετοιμάσωμεν καὶ μεταφέρωμεν τὸ βλήμα μας εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς συνεδρίας καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν λέξιν ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων ν' ἀνέλθωμεν εἰς τὰ ὕψη.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Εἶνε τὸ θέρος ἡ ἐλπίς ἥτις φαιδρῶς φωτίζει ὡς ἡλιόλουστος αὐγὴ τὰ σκότη τῆς ψυχῆς μας, ἥτις προάγει μαγικῶς τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς μας ὅταν λαλάπων μαγικὴ πνοὴ τὸ κλυδωνίζει.

Εἶνε τὸ θέρος ἡ ἐλπίς ἥτις μὲ δρόσον θείαν σβένει τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἥτις τὸν νοῦν μας καίει ἥτις μὲ ἄρωμα χαρᾶς θωπεύει τὴν καρδίαν ὅταν εἰς πέλαγος εὐρῦ ὁδύνης ἐπιπλέει.

Κι' εἶνε φθινόπωρον σκληρὸν ὅταν ἐξαίφνης σβέσῃ τὸ φέγγος, ὅπερ μυστικῶς αὐγάει τὴν ζωὴν μας, ὅταν τὸ ἄνθος τῆς χαρᾶς μεμαραμένον πέσῃ ὅταν πετάξῃ ἔσαι ἡ φαινή ἐλπίς μας.

Ἰαννίνα Καλοσύνη.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Τοῦ μὲν ἡλίου ἡ καρδία εἶναι εἰς τὸ στόμα, τοῦ δὲ φροῦιμου ἡ γλῶσσα εἰς τὴν καρδίαν.

Ἐκείνος ὅστις ἐπαινεῖ τὰ κακὰ ἔργα πράττει τοῦτο, διότι τὰ πράττει καὶ ὁ ἴδιος.

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τηρήσῃ ἐχθρῶσιν, δὲν πρέπει νὰ παραπονῆται, διότι τὸ ἐπανερωσεν ἐκεῖνος, πρὸς ὃν οὗτος τὸ ἐνεπιστεύθη.

Γυνὴ ἄνευ αἰδοῦς, εἶναι φαγητὸν ἄνευ ἄλατος.

Ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τῶν πτωχῶν εἶναι ὁ φιλάργυρος, διότι ἐπισύρει τὰς ἀράς αὐτῶν.

Τὸ νὰ ὑβρίζωμεν καὶ κακολογῶμεν τοὺς ὁμοίους μας καὶ μάλιστα ἀπόντας, εἶναι μέτρον τῶν μοχθηρῶν, τῶν κακῶς ἀνατεθραμμένων τῶν χαμερπῶν καὶ ἀνάδρων.

Εἰς τὴν ὑπομονὴν δίδεται μετ' ὀλίγον ὁ στέφανος τῆς χαρᾶς.

Εἶναι ἀνανδρὸς ὁ σιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, διότι εἶναι πικρὰ καὶ μισητὴ καὶ κόλαξ ὁ φοβούμενος μὴ γείνη πρόξενος λύπης.

Εὐαγγελία Κορωνάου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Ο «ΕΛΙΚΩΝ»

Καταρτισθέντος τοῦ Καταστατικοῦ καὶ γενομένων ἀρχαιμεσιῶν ἐξελέγει πρόεδρος ὁ κ. Φρ. Πρίντζης, διευθυντῆς τῆς «Φύσεως», ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Καλλιπέρης ὑψηγῆτης, γραμ-

ματεῖς οἱ κ. κ. Κ. Μαραγκοδάκης διευθ. τῆς ἐφημερίδος τῶν «Ἰπποδούλων» καὶ Ἄλ. Γιακουμάκης διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας, ταμίας ὁ κ. Ἰδομ. Στρατηγόπουλος ἀνώτερος τηλεγρ. ὑπάλληλος καὶ ποιητῆς τοῦ Δῶν—Κιχῶτου, τελετάρης ὁ κ. Π. Ἰατριδῆς ἀνώτερος ὑπάλληλος, Γεν. ἐφορὸς ὁ κ. Δ. Τσάκωνας διδάκτωρ καὶ σύμβουλος οἱ κ. κ. Ἀριστ. Πανόπουλος γραμμ. τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἡπειροθαλασσίας, Ἐρ. Πιερώνης ἐργοστασιαρχῆς, Μιχ. Θειάφης ἐμπορορράπτῆς, Περ. Λεόντης ἐργοστασιαρχῆς καὶ Δημ. Μούρτζινος μουσικὸς καὶ ἐργοστασιαρχῆς.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Σωματείου βαίνοσι κατ' εὐχὴν καὶ λίαν προσεχῶς δοθήσεται μεγάλη συναυλία ἐν τῷ Μ. Θεάτρῳ πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιτίμου αὐτοῦ προέδρου κ. Α. Συγγροῦ.

Ὡς γνωστὸν σκοπὸς τοῦ Συλλόγου τούτου εἶναι ἡ ἀναζωπύρωσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματος ἐν Ἑλλάδι διὰ συστάσεως σχολῶν ὠδικῆς καὶ ὀργανικῆς καὶ διαργανώσεως συναυλιῶν κτλ. ὡς καὶ ἡ συγγραφὴ, μετάφρασις καὶ ἐκτελέσεις ἀποκλειστικῶς ἐλληνικῶν μουσικῶν ἔργων ἀπὸ σκηπῆς δι' ἑλλήνων ποιητῶν, συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν καὶ ἢ ἐν γένει ἀνθρώπων τοῦ ἑλλ. θεάτρου, οὕτινος τοσοῦτον διψᾷ καὶ ὑστερεῖ ὁ ἡμέτερος τόπος.

Ἡρξάτο δὲ ἤδη ἡ συγκέντρωσις καὶ παρασκευὴ τῶν ἐλληνικῶν ἔργων καὶ συνθέσεων, ἅτινα πασιδῆλως μεγάλως τιμᾶσιν τὸν τόπον καὶ ὧν ἡ ἐκτέλεσις τὰ μέγιστα θέλει συντελέσει εἰς τὴν πρόσδοκ καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ παρ' ἡμῖν αἰσθηματος.

Ἐλπίζεται, ὅτι πρὸς τοιοῦτον κοινωφελῆ καὶ ἐθνωφελῆ σκοπὸν πάντες θὰ προσέλθωσι κατὰ τὸ ἐνὸν ἄρωγοι.

ΔΕΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Η. Ν. Π. Π. Α. Ρ. Ι. Ο. Ο. — Ἐπιστολαὶ μας διεσταυρώθησαν. Ἐγγράφωμεν πάλιν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Γ. Θ. Π. Π. Π. Ρ. Α. Ι. Α. — Ἐλήθη, ἀλλὰ δέον νὰ διατελεῖτε τακτικὸς συνδρομητῆς τῆς «Φύσεως». — Ν. Τ. Ν. Α. ὑ. π. α. κ. τ. ο. ν. — Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς καὶ ἀποδείξεων ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν νὰ μάς ἐγγράψητε καὶ μερικὸς συνδρομητὰς αὐτοῦ. — Γ. Χ. Δ. Κ. ο. τ. σ. ι. κ. ὁ. ν. Σὰς ἐνεγράψωμεν ἀπ' ἀρχῆς σου ἔτους καὶ ἐστῆλαμεν σειρὰν φύλλων. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Α. Α. Α. Γ. γ. ι. ο. ν. — Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς καὶ φορτωτικῆς ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Γ. Α. Κ. Α. ν. δ. ρ. ο. ν. Κύριον Α. . . δὲν ἴδομεν οὐδέποτε. Ἀποστείλατε ἡμῖν κατ' εὐθείαν. — Β. Κ. Μ. ὁ. κ. ο. ν. — Ἐπιστολαὶ σας καὶ σκέψεις ἐλήθησαν. Ἐχει καλῶς, ἠλόξαμεν διεθύνσιν σας, ἀλλὰ ἐλυπήθημεν πολὺ, διότι δὲν σὰς ἴδομεν. ἀπὸ τὸσον πλησίον ἡμῶν εὐρίσκεσθε. Διαιτῆ; Εὐχαριστοῦμεν διὰ συμποθείας Τάχῃ. — Γ. Φ. Κ. Α. ἰ. ρ. ο. ν. — Ἐπιστολὴ σας ἐλήθη. Ταχυδρομικῶς ἐστῆλαμεν σημειώσιν λαγαριαμοῦ καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Ε. Ν. Π. ρ. ἔ. β. ε. ζ. α. ν. — Ἐπιστολὴ σας ἐλήθη μετὰ ἐμπεριεχομένου, ἀλλὰ δέον νὰ στείλητε καὶ διαφορᾶν. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀποστείλαμεν. — Α. Γ. Μ. Π. ρ. ἔ. β. ε. ζ. α. ν. — Ἀποστείλατε συντόμως παρακαλοῦμεν ἐκκαθάρσιν ἀποδείξεων καὶ ἡμερολογίων. — Σ. Δ. Θ. ἡ. ρ. α. ν. — Ἐπιστολὴ ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Ν. Κ. Σ. μ. ὁ. ρ. ν. ν. Συνδρομῆ, ἐλήθη. Ἀποδείξτε μετ' ἀριθμοῦ λαχείου στέλλεται ταχυδρομικῶς. Ν. Κ. Γ. ο. ν. ε. ρ. ι. α. ν. Ἄ γ. ὁ. π. τ. ο. Ἐπιστολὴ μετ' ἰσοεισῶν ἐλήθη. Ἐχει καλῶς, ἀναμένομεν συντόμως καὶ συνδρομὰς σας. — Ν. Θ. Δ. ζ. ἔ. ρ. β. α. Τ. ὁ. ν. ο. — Ἐπιστολὴ ἐλήθη. Ταχυδρομ. γράφομεν ἐν ἐκτάσει. Τάπητα ἐλησιονήσατε; — Α. Π. Α. Κ. Α. ἰ. ρ. ο. ν. — Ἐλήθησαν ἀλλὰ δέον νὰ διατελεῖτε καὶ συνδρομητῆς τῆς «Φύσεως» Στείλατε καὶ λύσεις. — Π. Ν. Α. λ. ε. ζ. α. ν. δ. ρ. ε. ι. α. ν. Συνδρομῆ σας ἐλήθη. Ἀποδείξτε μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας ἐπ' αὐτῆς στέλλεται ἐν παρόντι φύλλῳ. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Φ. Π. ο. ρ. τ. Σ. α. ἰ. τ. — Ἐπιστολαὶ καὶ δῶρα ἐλήθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Προσεχῶς γράφομεν. — Μ. Σ. Μ. ὁ. τ. ἡ. λ. ἡ. ν. ν. — Ἐπιστολὴ ἐλήθη. Ἀπάντησαμεν Ἀναμένομεν σημειώσιν ἐκκαθαρίσεως, ὡς σὰς ἐγράφομεν. — Γ. Φ. Κ. Α. ἰ. ρ. ο. ν. — Ἐπιστολὴν μετ' ἐσώκλειστον ἐλάδομεν. Ἐχει καλῶς, ἐγράψωμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Ν. Γ. Α. θ. ἡ. ν. α. ι. ο. ν. Κύριον Α. — Ἐπιστολὴ νεωτέρα ἐλήθη. Θὰ φροντίσωμεν περὶ παραγγελίας καὶ γράφομεν. — Α. Β. Α. ε. κ. ὁ. α. Συνεστῆμένη ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν. Γ. ρ. ἄ. ρ. ο. ε. ν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

71. Αίνιγμα.

Είμαι νήσος τις μεγάλη
Μη μου κόψης τὸ κεφάλι
Καὶ μοῦ λείψῃ κι' ὀλαιμὸς
Γιατὶ τότε δεῦν μ' ἔχεις
Θὲ νὰ τρέχῃς βιαστικός.

72. Γρίφος.

Μὺς ἢ δευτὴ λ' = φ ἥλιος μὺς =

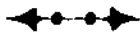
73. Γρίφος. $\Omega \Sigma \frac{\Sigma}{\Gamma} \text{KE} \frac{\Gamma}{\Sigma}$

+ +

74. Γρίφος + φὸ + ρα

+ +

Σ. Δ. Γ.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 17ῳ φύλλῳ αἰνιγμάτων.

63. Αἰνιγμα. Ἰέραξ—Ιερά.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Σ. Μαρῆς ἐκ Λαυρίου, ὁ κ. Δ. Β. Μάλλος ἐκ Κύμης, ὁ κ. Η. Πετρόπουλος ἐκ Τριπόλεως, ὁ κ. Ν. Καπετανόπουλος ἐκ Γονεμίας Αἰγύπτου, ὁ κ. Α. Π. Ἀνδρεάδης ἐκ Καΐρου ὁ κ. Ν. Σάντος ἐξ Ἀθηνῶν.

64. Αἰνιγμα. Ἀλέκτωρ—Ἐκτωρ.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Σ. Μαρῆς ἐκ Λαυρίου, ὁ κ. Δ. Β. Μάλλος ἐκ Κύμης, ὁ κ. Η. Πετρόπουλος ἐκ Τριπόλεως, ὁ κ. Ν. Καπετανόπουλος ἐκ Γονεμίας Αἰγύπτου, ὁ κ. Α. Π. Ἀνδρεάδης ἐκ Καΐρου καὶ ἡ Δεσπινὴ Ἑλένη Σιώτου ἐκ Πειραιῶς.

65. Αἰνιγμα. Σιῶν—Σιών.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Σ. Μαρῆς ἐκ Λαυρίου, ὁ κ. Δ. Β. Μάλλος ἐκ Κύμης, ὁ κ. Η. Πετρόπουλος ἐκ Τριπόλεως, ὁ κ. Ν. Καπετανόπουλος ἐκ Γονεμίας Αἰγύπτου, ὁ κ. Α. Π. Ἀνδρεάδης ἐκ Καΐρου, καὶ ὁ κ. Ν. Δημητρακόπουλος ἐκ Ναυπλίου.

ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΛΕΝΗ Π. ΦΩΦΩΛΗ

14 - ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ - 14

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν Κυριῶν καὶ Κυριῶν ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας ἀφορώσης εἰς τὸ εἶδος μου, ἢτοι κτενίσματα κατ' οἶκον διὰ τὰς ἐν αἰθούσῃ ὑποδοχὰς διὰ γάμους, χοροὺς, ἐπισήμους ἐορτὰς κτλ. καὶ κατασκευάζω περούκας προσθέτους καὶ παντὸς εἶδους κατσαρὰ Ὅμοίως κατασκευάζω καὶ ποικίλας εἰκόνας διὰ τριγῶν κεφαλῆς κατὰ παραγγελίαν καὶ ἐπὶ μετριοτάτῃ τιμῇ. Ἐν δὲ τῷ κομμωτηρίῳ μου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα αἰθουσα πρὸς περιποίησιν τῶν Κυριῶν καὶ βαφὴν τῆς κόμης.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Ἡ ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

Ἐν τῷ ἀρτισιούτάτῳ τούτῳ Ζαχαροπλαστείῳ εὕρισκεται τις μετὰ τῆς προθυμίας, ἐτοιμότητος, καθαριότητος καὶ ταχύτητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας, πάντα τὰ εἶδη τῶν γλυκισμάτων καὶ ποτῶν, καὶ ὅ,τι ἄλλο δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἀπὸ ἐν καλὸν Ζαχαροπλαστεῖον καὶ καφενεῖον.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Ἰδ. Ἐρμού ἀπέναντι Καπνικαρίας

ΑΘΗΝΑΙ

Τὸ κατάστημα προμηθεύειν ἤδη ἐξ Εὐρώπης πάντα τὰ τελειότατα ὕλικα πρὸς κατασκευὴν πλῶν γυναικῶν καὶ κορασίων, εἰδοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του, ὅτι ἔχει ἤδη εἰς διάθεσιν αὐτῶν μεγάλην συλλογὴν πλῶν τοῦ τελευταίου συρμοῦ πάσης ἡλικίας καὶ σχήματος.

Πώλησις λεαντικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΟΤΑΤΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΩΝ

ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κατασκευάζονται ὑποκάμισα καὶ ἐσώδρακα ἀνδρῶν, προίκες γυναικῶν, ἐνδυμασίαι βρεφῶν βαπτίσεως κτλ. παντὸς εἶδους καὶ ὕψους εἰς εὐρωπαϊκὴν ἐντέλειαν καὶ τιμὰς συμφεροτάτας.

Ἀλλῇ ἐπίσκεψις τοῦ καταστήματος δίδει πᾶσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Στοᾶ Μελά ἀρ. 15-17

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΑΙΚΟΥ

ΝΕΑ ΒΙΑΗ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΛΟΥΣΙΑ

Τιμαὶ λίαν συγκραταταί.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ